

РЕШЕНИЕ

№ 42533

гр. София, 18.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в
публично заседание на 11.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **11563** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на М. А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., срещу Решение № 5246 от 23.10.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет на Република Б., с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата са изложени твърдения, че решението е незаконосъобразно, поради противоречие с материалния закон и допуснати при постановяването му съществени нарушения на административно-производствените правила. Обосновава оплакванията си с липсата на задълбочен анализ от страна на издаващият орган. В издаденият акт, не били разгледани заявените от него обстоятелства и така органът е стигнал до неправилен извод, въпреки че по отношение на чужденеца съществуват основателни опасения от преследване и заплаха за живота му. Счита, че анализът на обстановката в С. е формално извършена и не кореспондира с личната му бежанска история. Излага доводи, че не е изследвано обстоятелството относно местоживеенето му в С. и по този начин не са взети предвид причините да напусне същото в страната си по произход.

В съдебно заседание жалбоподателя лично излага като съображения за търсената от него закрила, че ако се завърне в С. ще бъде отвлечен и ще служи в казарма.

С писмени бележки по делото и в съдебно заседание, адв. А. А., САК, определена от съда за процесуален представител на жалбоподателя, отново навежда твърдения за незаконосъобразност

и неправилност на издаденият акт, който счита за издаден при непълно и необективно изследване на индивидуалните факти посочени от търсещият закрила, без да са обсъдени обстоятелствата в страната му по произход, където продължава въоръжен конфликт, характеризиращ се с безогледно насилие, произволни арести, изтезания, насилствени изчезвания и липса на ефективна съдебна защита за цивилното население. Сочи практиката на ВАС, ЕСПЧ и съда на ЕС, според която административни актове по ЗУБ, които не съдържат индивидуална и задълбочена оценка на заявените страхове от преследване, се определят като незаконосъобразни и подлежат на отмяна. Иска отмяна на решението на Председателя на ДАБ при МС и връщане на председателя на ДАБ за ново произнасяне по молбата му за закрила.

Ответникът - председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет изпраща административната преписка по издаване на оспореното решение. Съображения по отношение на законосъобразността на административния акт излага, чрез процесуалния си представител юрк. Х., в откритото съдебно заседание. Обръща внимание на факт отразен при проведеното с чужденеца интервю на 20.08.2025г., че причините поради, които е напуснал С. са чисто икономически и самият е напуснал самоволно центъра за чужденци в Република Б., за да пътува към Германия. Моли съда да отхвърли жалбата.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София- град, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

М. А. А. А. е подал молба за международна закрила за първи път с вх. № ПМЗ-В-13-228/28.10.2024 г., която не е разгледана по същество, тъй като жалбоподателя, няколко дни след регистрацията напуснал самоволно РПЦ [населено място], „ПМЗ- кв. В.“ видно от докладна записка с вх. № ПМЗ-В-322/01.11.2024 г. С решение № 13355/19.12.2024 г. производството за международна закрила на жалбоподателя е прекратено. Решението е връчено на 09.04.2025 г. Със Заявление на търсещия закрила чужд гражданин с рег. № УП 7160/20.08.2025 г., производството е възобновено и разгледано по чл. 68, ал. 1, т. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

На чужденецът е съставен регистрационен лист, в който е отразено, че кандидатът е гражданин на С.; [дата на раждане] в С.; с постоянен адрес – [населено място], обл. Х., С.; етническа принадлежност – арабин; религия – мюсюлманин, сунит, семейно положение: неженен. Самоличността му е установена въз основа на декларация, на основание чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като, не е представил документ, удостоверяващ самоличността му.

Кандидатът е запознат срещу подпис на 28.10.2024 г., писмено на разбираем за него език, в присъствието на преводач, с указанията относно реда за подаване на международна закрила, който ще следва, за правата и задълженията на чужденците, търсещи международна закрила. Запознат е срещу подпис на същата дата и с информация за задълженията на чужденците, настанени в центровете на ДАБ, както и с информацията за обработване на лични данни на чужденци, търсещи закрила.

С М. А. А. А. е проведено интервю, отразено в протокол № УП 7160 от 20.08.2025 г. В хода на производството жалбоподателят разказва, че е напуснал С. за първи път началото на лятото 2024 г., нелегално за Турция. След престой от двадесет дни на турска територия, през есента, същата година влиза в Република Б. отново нелегално. Разказва, че бил заловен от полицията докато се опитвали да преминат през гората. Допълва, че след като е бил регистриран и настанен е напуснал, три дни след това, самоволно лагера и заминал за Германия при своя брат. Пояснява, че след като пристигнал при брат си останал десет дни. Заявява, че отишли в лагер, където е подал молба за международна закрила. Посочва, че след две дела е получил отказ и е върнат в

Република Б., защото е бил в Б.. Останал там 10 месеца. В интервюто си казва, че искал да стигне при брат си в Германия, защото неговото финансово положение е добро и че е искал да работи и да изкарва пари в Германия. Твърди, че единственото нещо, което иска от Република Б. е да работи. Съобщава, че няма други причини поради: които е напуснал С. освен липсата на работа. Не е бил осъждан в страна си по произход. Не е имал проблеми затова, че е арабин и изповядва мюсюлманска религия, нито за това че е сунит. Не е участвал във въоръжени групировки, не е участвал в политически партии. В момента не иска да се върне тъй като подлежи на военна служба. Докато бил там не е бил търсен, за да постъпи в армията в С., но ако се върнел щели да го вземат в армията. Изрично твърди, че нямал други причини да напусне страната си на произход само работата.

Мотивира молбата си за международна закрила с трудните условия за живот и с липсата на желание да служи в армията. Не би се завърнал в държавата си по произход, заради казармата.

С писмо на ДАБ при МС началник отдел „ПМЗ – кв. О. купел“ е изискал от Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) писмено становище по постъпилата молба за международна закрила. С писмо рег. № М-10159 от 03.10.2025 г. директорът на специализирана дирекция „М“ - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ при МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

Със становище рег. № УП7160/06.10.2025 г. е предложено на председателя на ДАБ при МС да откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на М. А. А. А..

С Решение № 5246/23.10.2025 г. председателят на ДАБ при МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и 4, при липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на М. А. А. А..

Решаващият орган е приел е, че за кандидата не са налице предпоставки за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ, тъй като в представената бежанска история не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Приел е, че сирийският гражданин не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Посочил е, че кандидатът не е аргументирал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Прието е, че твърденията му не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване и по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова. Посочено е, че не се установява и наличието на наказателно преследване или наказание за отказ да отбие военната служба в държавата му по произход.

Въз основа на събраните доказателства в хода на проведеното административно производство и въз основа на изложената от кандидата бежанска история, административният орган е заключил, че не може да се приеме, че сирийският гражданин е напуснал страната си на произход поради реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, не са налице и данни, че е заплашен от изтезание или унизително отнасяне или наказание, поради което не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ. По отношение на основанието по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ в решението, след като се е позовал на информацията за актуалната политическа и икономическа обстановката в С., изложена в справка с вх. № МД-02-399/21.07.2025 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“, на ДАБ-МС и е съобразил Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/2007 г., както и тълкуването на понятието "посегателство" в чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО относно минималните

стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, административният орган е приел, че, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следва да е изключително. Въпреки оценяването на положението в някои части на страната като несигурно и напрегнато, не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. От наличната информация се установява, че не е налице вътрешен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. Административният орган е приел, че в страната обстановката е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за населението. Въпреки че в някои части на територията на С. положението е нестабилно и напрегнато, са започнали процеси на стабилизиране на обстановката и функциониране на обществените услуги. Предвид посочените обстоятелства се установява, че не се открива наличието на предпоставки, които биха попречили на чуждия гражданин да се завърне в страната си по произход и да продължи живота си там.

Като част от административната преписка е представена справка с вх. № МД-02-399/21.07.2025 г. относно актуалната политическа и икономическа обстановка в С..

В хода на съдебното обжалване от ответника са представени допълнително справки с вх. № МД-02-643/09.12.2025 г. и вх. № МД-02-528/30.09.2025 г.

В съдебно заседание съдът изслуша и личните обяснения на жалбоподателя, в които същият споделя, че е избягал от селото в което се бил скрил, тъй като е издирван за казарма и търси закрила, поради липса на сигурност в Х. сега.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице имащо правен интерес от оспорването на процесното решение, в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на осн. чл. 48, т. 1 от ЗУБ. Решението е издадено в писмена форма, при спазване на административно-производствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Приетите по делото доказателства показват, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 от ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. Видно от представения протокол от проведеното интервю, то е проведено на заявления от кандидата език, който изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Изложеното определя спора като материално-правен относно наличие на основания за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ въз основа на елементите от личната бежанска история на кандидата, обсъдени съобразно актуалната ситуация в страната му на произход.

Съдът намира за спазено правилото по чл. 35 от АПК. Видно от данните по преписката, както и от съдържанието на процесното решение, не се установява органът да пропуска да изследва съществен твърдян факт от бежанската история, свързан с личното положение на чужденеца.

Напротив, много подробно се обследват всички заявени от него факти и обстоятелства от личната му бежанска история. Същите са анализирани подробно, като въз основа на тях ответникът възприема, че те не установяват наличие на предприето по отношение на жалбоподателя преследване по смисъла на чл. 8 от ЗУБ в страната му на произход и не са налице предпоставки по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, релевантни за предоставяне на хуманитарен статут.

Административната преписка е попълнена с достатъчно доказателства, въз основа, на които органът законосъобразно е постановил решението си. В този смисъл не е налице неспазване на чл. 36 от АПК от страна на ответника.

Относно предоставяне на статут на бежанец, съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявените от жалбоподателя обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване, посочени в закона. Понятието "преследване" е дефинирано в чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от с.з., като нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторемост, като съгласно ал. 5 действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, включително наказания за отклонение от военна служба, която би довела до извършване на деяния по чл. 12, ал. 1, т. 1- 3. Наличието и основателността на опасенията следва да се преценяват с оглед представените в бежанската история на кандидата за статут конкретни данни, като се отчете произхода на преследването, дали то води до нарушаване на основни права на човека, както и закрилата, която може да се получи от държавата по произход.

В настоящия случай правилно ответникът, изхождайки от фактите от изнесената пред него бежанска история, възприема извод за липса на такова преследване, което да се обосновава по някоя от причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В бежанската история няма нито един обоснован фактически довод за проявен спрямо оспорващия, акт на преследване от страна на официалните власти в С., която се явява страната по произход за търсещия закрила.

М. А. А. А. е заявил пред интервюиращия орган, че не е имал проблеми заради етническата си принадлежност, нито заради религията си. Не е имал и проблеми с властите, не е бил осъждан, нито арестуван. Той не посочва да е напуснал С. поради някаква подобна причина, нито поради конкретен факт от такова естество. Не е бил политически активен, така че да има проблеми по време на режима на А. или след падането му.

Изложеното от жалбоподателя, в открито съдебно заседание, а именно, че в неговия район Х. има кюрдски сили, които отвличат хората и ги принуждават да воюват с тях, същият формулира за пръв път пред съда. Налице е противоречие с изложената от жалбоподателя бежанска история в интервюто пред административния орган. Видно от това противоречие, както и във връзка с липсата на каквито и да е било надеждни доказателства подкрепящи твърденията му, съдът прави заключение, че в тази част бежанска история на молителя е противоречива и недостоверна. Чужденецът не посочва и някой от роднините му да е имал проблеми, свързани с преследване. В интервюто М. А.

А. А. изрично заявява, че не е служил в сирийската армия и лично не е получавал призовка докато е бил в С.. Заявеното, в съдебното производство, опасение от насилствено отбиване на военната служба, в района, от който произхожда жалбоподателят, не е основание да се приеме, че е налице основание за предоставяне на статут на бежанец на жалбоподателя. Към момента на постановяване на оспорваното решение липсват данни за преследване на лица, които са отказали да служат в армията на бившия режим на А.. От казаното в справката от 21.07.2025 г. за отбиване на военната служба става ясно, че дори лицето да се върне в С., то едва ли би подлежало на призоваване за служба – справката цитира кандидатстване, а не набирането. Отделен е въпросът, че самата военна служба в страната на произход на едно лице само по себе си не е преследване по смисъла на закона, а само в определени случаи, за каквито случай доказателства в настоящето производство не се ангажираха. Не са представени доказателства, че чужденец е издирван в държавата си по произход за да се присъедини към армията. Пред съда не представя никакви доказателства в подкрепа на твърдението направено в съдебно заседание, че ако се завърне в държавата си по произход ще бъде отвлечен да служи в казармата.

Към момента на постановяване на настоящето решение липсват данни за преследване на лица, които са отказали да служат в армията на бившия режим на А., а според справка от 09.12.2025 г. (л.101-104) на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ, представена пред съда става ясно, че още през м. февруари 2025 г. президентът А. ал Ш. е обявил, че премахва задължителната военна служба, освен в ситуации на извънредно положение, и вместо това армията разчита на доброволно набиране на войници. Изводът е, че чужденецът не може да има основателни опасения от преследване заради това, че не е отбил редовната си военна служба, нито опасения, че заради участие на армията във военни действия ще бъде застрашен собствения му живот. Следва да се има предвид и, че голяма част от семейството му живее в С.. В случая съдът цени справката от 09.12.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ, като източник на информация, като неопровергано доказателство и официален документ по смисъла на чл. 176, ал. 1 от ГПК относно изнесените в същата факти за ситуацията в С., предвид издаването ѝ от специализирани органи по засегнатите в същата въпроси.

В действителност, не се доказва жалбоподателят да е бил заплашван, върху него не е било оказвано насилие, не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти, в т.ч. и по етнически или религиозни причини в С.. Не са ангажирани доказателства член на неговото семейство да притежава статут на бежанец, което изключва възможността да му се предостави деривативен такъв, съгласно чл. 8, ал. 9 от ЗУБ. При това положение, изводът на административния орган за неоснователност на искането за предоставяне на статут на бежанец се явява законосъобразен.

По изложените съображения решението в частта, в която председателят на ДАБ - МС е отказал на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 от ЗУБ да предостави на жалбоподателя статут на бежанец е законосъобразно и обжалването в тази част следва да бъде отхвърлено.

На следващо място, съдът намира за правилна и преценката на административния орган относно липсата на законовите предпоставки по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут.

Материално-правните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен

статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателя е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, жалбоподателят не е направил.

В разглеждания случай М. А. А. е напуснал доброволно, а не поради опасност да бъде осъден на смъртно наказание или екзекуция или пък да бъде подложен на изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Такива твърдения не е излагал нито в жалбата, нито при поведеното интервю. Твърденията му не съдържат и информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова. Не заявява и дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване. Чужденецът не сочи други релевантни причини или обосноваващи опасения за преследване - не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти в С.. Молителят не е бил заплашван или преследван по етнически или религиозни причини в С.. Чужденецът не заявява наличието на конкретно събитие, поради което е избрал да напусне страната си по произход. В интервюто си той разказва, че иска да замине при брат си в Германия, където в последствие е отишъл, но тъй като не е успял да получи закрила там е върнат в Б.. Търсенето му за военна служба не може да бъде причислено като опасност от заплахи и преследване. Както беше посочено по-горе, не е вероятно той да бъде потърсен за служба при евентуалното си завръщане в С..

Третото обстоятелство, което обосновава извод за предоставяне на хуманитарен статут е това по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - наличие на тежки заплахи срещу живота и личността на чужденеца като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. При преценката за наличието на тези основания, следва да се съобрази задължителното тълкуване на чл. 15, буква „в“ от Директива 2004/83/ЕО, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № C-465/07 /Meki E. and Noor E. vs Straatssecretaris van J. /на разширен състав на Съда на Европейските Общности, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011). В него е посочено, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Конкретизирано е, че съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка,

пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. Също така, имайки предвид мотивите на решението по дело № С-465/07, въпреки че не е необходимо кандидатът да е персонално застрашен, за да се ползва от защита по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, то в колкото по-голяма степен кандидатът е в състояние да докаже, че е конкретно засегнат, поради фактори свързани със специфичните му лични обстоятелства, толкова по-ниска степен на насилие е необходимо да бъде установена, за да му бъде предоставена субсидиарна закрила и съответно - колкото по-малко той е в състояние да покаже, че лично би бил обект на насилие, толкова по-голяма степен на насилие следва да бъде установена.

В настоящия случай критериите за преценка степента на насилие, установени от Съда по правата на човека по делото Sufi and Elmi, (Решение от 28 ноември 2011г. по делото Sufi и Elmi v.UK, Application No. 8319/07 и 11449/07), са неотносими. Не са налице и данни в представените справки, въз основа на които да се приеме, че общата ситуация в С. е така сериозна, че да причини сама по себе си нарушение на чл.3 ЕКПЧ при връщането на чужденеца в страна му по произход - решение на ЕСПЧ от 4 юни 2014 г. по дело J & K v Sweden, жалба № 59166/12 - § 55). По тези причини е неотносимо основанието по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ към правното положение на жалбоподателя.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността на живота на търсещия убежище, следва да са актуални.

В конкретния случай, за да отхвърли молбата за закрила, решаващият орган се позовава, както на твърденията в интервюто, така и на фактите, които се съдържат в справката с вх. № МД-02-399/21.07.2025 г. за Сирийската арабска република на директора на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС.

Позовавайки се на информацията в горепосочената справка са наведени доводи, че не може да се направи обоснован извод, че е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, по смисъла заложен в международното право, при който безогледното насилие в страната достига до толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че жалбоподателят поради самият факт на пребиваване, би бил изложен на реална опасност да претърпи лични заплахи. Именно във връзка с нея органът е приел, че въпреки оценяването на положението в някой части на страната като несигурно и напрегнато, не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Решаващият орган е заключил, че не е налице вътрешен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. В тази връзка не се открива наличието на предпоставки, които биха попречили на чуждия гражданин да се завърне в страната си по произход и да продължи живота си там.

Пред настоящата съдебна инстанция от ответника са представени няколко справки, от които се потвърждава горния извод.

Според данните, съдържащи се в справката от 30.09.2025 г.(л.96), на 3 септември 2025 г. сирийското Министерство на правосъдието обявява, че вече е отменило няколко

милиона забрани за пътуване на сирийски граждани регистрирани в системата за търсене. Повечето от забраните, издадени през последните 14 години са свързани предимно с политически изявления срещу бившето правителство на Б. А.. Обработката на останалите досиета ще продължи, като пътуващите няма да бъдат арестувани при пристигането си в С., а само ще бъдат информирани за текущия си правен статус, освен ако няма активни съдебни производства от страна на прокуратурата. На 5 септември 2025г. е създаден Сирийски фонд за развитие, финансиран главно от дарения от частния сектор и сирийски граждани в С. и в чужбина, предназначен за подкрепа на възстановяването и създаването на работни места, който има за цел да подпомага районите, най-засегнати от конфликта, Идлиб, А., Д. ал Зор, Х. и провинция Д.. Според бюлетина на ВКБООН от 26 септември 2025 г. за периода от 8 декември 2024 г. до 26 септември 2025 г. 1 027 887 сирийци са преминали обратно в С. от съседните страни, а 1 863 863 вътрешно разселени лица са се завърнали по домовете си. Повечето завърнали се лица се насочват към провинции в С. С. като А., Идлиб, Д. и Х.. Подкрепата от страна на ВКБООН на властите и завърналите се в страната сирийци продължава в рамките на финансирания от ЕС проект FRIT VolRep.

Справките представени пред съда сочат , че през февруари 2025 г. няколко източника съобщават, че президентът на сирийското временно правителство е обявил, че премахва задължителната военна служба и вместо това разчита на доброволно набиране на войници. В статия от края на февруари 2025г. сирийската телевизия съобщава за слухове, съгласно които предходните власти и провинциите в Т. и Л. са призовали иса наемали мъже за военна служба. Страници във Ф., предполагаемо управлявани от близки на правителството на А. медийни професионалисти съобщават, че силите за сигурност са поставили контролно-пропускателни пунктове в градовете Д., Б. и К. и са арестувани хора с карти за уреждане на статуса. Официални източници в провинция Т. цитират ръководителя на отдела за набиране на персонал в [населено място], който категорично отрича тези слухове. Същият източник заявява, че военната служба в С. вече е доброволна и призовава за търсене на информация от официални източници. Преходната администрация в С. премахва задължителната наборна военна служба, освен в ситуации на национално извънредно положение. Според различни източници сирийската армия ще се превърне в армия от доброволци, в която населението ще бъде насърчавано да участва с цел осигуряване границите на страната.

По отношение на представените пред органа и пред съда справки за ситуацията в С. съдът следва да посочи, че на основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Съдът цени тези източници на информация като неопровергани доказателства и официални документи по смисъла на чл. 176, ал. 1 от ГПК относно изнесените в същите факти за ситуацията в С., предвид издаването им от специализирани органи по засегнатите в същите въпроси.

Неоснователно е възражението на процесуалният представител на жалбоподателя, че действителното положение в С. продължава въоръжен конфликт, характеризиращ се с безогледно насилие, произволни арести, изтезания, насилствени изчезвания, коти ода обуславят реален риск по смисъла на чл.9 , ал.1, т.3 от ЗУБ. Справките са изготвени в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището за

изготвяне на информация за страните на произход“ и са съставени изцяло на базата на внимателен преглед на публично достъпни външни източници на информация, като всички използвани източници и уебсайта, на който са публикувани, са посочени в бележка под линия на съответното място във всяка справка. Същите се преценяват с оглед данните от бежанската история на чужденеца и така формират съвкупната преценка на съда. Приетите по делото справки са изготвени от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представлява официален свидетелстващ документ и обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени с тях, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства, каквито в случая не се представят, нито се сочи техният източник, за да се събират. Както е посочил и ВАС в решение № 441 от 16.01.2025 г. по адм. д. № 7597/2024 г. на ВАС, предвид специфичните обществени отношения, регулирани от ЗУБ и предвид това, че предоставянето на хуманитарен статут на чужденец по чл. 9 от ЗУБ е в пряка зависимост от политическата ситуация в държавата по произход, която често е динамична и бързо променяща се, при преценка законосъобразността на отказа да се предостави такъв статут съдът следва да вземе предвид всички данни за положението в чуждата държава, включително и новите факти и обстоятелства, настъпили в хода на съдебното производство по обжалване на административния акт. С оглед специалната разпоредба на чл. 9, ал. 3 от ЗУБ наличието или липсата на реална опасност от тежки посегателства за чужденеца следва да бъде преценявана и на база събития, настъпили след като същият е напуснал държавата си по произход - т.е. и към момента на евентуалното му бъдещо връщане в С..

Не са посочени други основания за предоставяне на лицето на статут на бежанец или хуманитарен статут. Семейството му, живее в момента, според негови твърдения в [населено място], обл. Х. в С., състои се от родителите му и шест сестри и трима братя. Съответно не са налице хипотезите на чл. 8, ал. 9 и на чл. 9, ал. 6 от ЗУБ.

При постановяване на решението не е нарушен и принципът „nonrefoulement“ (забрана за връщане). Посоченият принцип е установен от чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците и е възприет и в действащия в Република Б. Закон за убежището и бежанците (чл. 4, ал. 3). Установено е че чуждият гражданин не е бил принуден да напусне страната си на произход поради наличието на заплахата за живота или свободата му или опасност от изтезания, жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Тези факти не се оспорват от жалбоподателя, който и в проведеното интервю е заявил, че е напуснал страната си на произход не за да търси международна закрила, а за да търси по-добър стандарт на живот в посока Европа – конкретно Германия, където да работи като брат си. Реално чуждият гражданин не е посочил никакви основателни опасения от преследване, визирани в бл. 8 и бл. 9 от ЗУБ.

В „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец“ на службата на ВКБООН за бежанците е посочено, че кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което молителят в настоящият случай не прави. Той не изтъква никакви лични опасения от преследване в страната си на произход - С.. Кандидатът не е заявил, че спрямо него, държавата, му на пребиваване или друг недържавен субект на когото Държавата не може или не желае да противодейства е предприел някакви действия, които да са релевантни на преследване. От цялата бежанска история става ясно, че конкретни действия на преследване срещу сирийския гражданин не са осъществени, ето защо, след като завръщането на жалбоподателя няма да застраши неговите живот и здраве и

няма да го постави в опасност от изтезания или нечовешко отношение, не е нарушен и принципът „nonrefoulement“. Освен това следва да се има предвид и че, както посочва и ВКБООН, забраната за връщане, предвидена в чл. 33, параграф 1 от Конвенцията от 1951 г., сама по себе си не предполага право на лицето да получи убежище в определена държава.

Изводите на председателя на ДАБ при МС, че по отношение на жалбоподателя не са налице причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил законосъобразно решение.

Последното мотивира извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 87-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., срещу Решение № 5246 от 23.10.2025г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република Б., с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, поради липса на предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: